

MRF 2025.135

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 9. juli 2025, j.nr. 25/05972

Afvist genoptagelse af MRF 2024.271 Mfk, hvor klagenævnet ophævede og hjemviste tre tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til udledning af overfladevand fra vejarealer for Ny Fjordforbindelse ved Frederikssund til det offentlige vandløb Marbækrenden med virkning fra 1. august 2025 som følge af, at Vejdirektoratet havde søgt om ny spildevandsledning til afledning af vejvand, hvilket ville kræve miljøvurdering og konsekvensvurdering, idet der ikke var fremkommet yderligere oplysninger, som kunne begrunde yderligere udsættelse af ophævelsen af tilladelserne.

Sagen angik udledning af overfladevand fra vejarealet for Ny Fjordforbindelse ved Frederikssund via et privat rørlagt forløb frem til det offentlige vandløb Marbækrenden henholdsvis direkte udledning til Marbækrenden. Folketinget meddelte ved anlægslov nr. 1519 af 27. december 2014 tilladelse til projektet, hvori var indeholdt VVM-tilladelse, da Folketinget anvendte undtagelsen i VVM-direktivets art. 2(5) for anlægslove. Frederikssund Kommune meddelte i november 2015 tilladelse til afledning af vejvand efter miljøbeskyttelseslovens § 28, hvilket Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede i MAD 2018.190 Mfk. Efterfølgende ophævede klagenævnet i **MRF 2022.106 Mfk** kommunens afgørelse om at anse medbenyttelsen af vandløbet for reguleret i vandsynsprotokol eller beslutning truffet af ekspropriationskommissionen. I september 2019 meddelte kommunen tre nye særskilte tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til udledning af overfladevand fra fjordforbindelsen til Marbækrenden. Efter klage fra en bredejer ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet i februar 2024 (**MRF 2024.42 Mfk**) de tre tilladelser, fordi det ikke i tilstrækkelig grad var dokumenteret, at udledningen kunne ske uden oversvømmelse af vandløbet,

men således at ophævelsen af tilladelserne først fik virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, dvs. den 9. februar 2025. I juli 2024 anmodede Vejdirektoratet om en udsættelse af ophævelsen med yderligere seks måneder med henvisning til, at direktoratet var i dialog med kommunen om at etablere en ny udløbsledning til afvanding af vejvand uden om Marbækrenden, hvilket imidlertid bl.a. krævede VVM-tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25 og en konsekvensvurdering efter habitatbekendtgørelsens § 6. På den baggrund genoptog klagenævnet i **MRF 2024.271 Mfk** afgørelsen og udsatte ophævelsen af § 28-tilladelserne til den 1. august 2025. Den 30. juni 2025 anmodede Vejdirektoratet på ny Miljø- og Fødevareklagenævnet om at udsætte ophævelsen med yderligere seks måneder med henvisning til, at vurderingerne af projektets påvirkning på miljøet var trukket ud. Klagenævnet fandt, at der ikke med anmodningen var fremkommet nye oplysninger eller sket væsentlige fejl i **MRF 2024.271 Mfk**, hvorfor nævnet afslog anmodningen om at genoptage sagen med henblik på at udsætte ophævelsen af tilladelsen yderligere.

Kommentar: Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse følger praksis i andre sager, hvor nævnet normalt er tilbøjelig til at forlænge udsættelsen af ophævelsen af ugyldige tilladelser, medmindre dette skyldes uforudsete forhold eller nævnets egne fejl, jf. f.eks. MAD 2019.203 Mfk (j.nr. 19/04744), hvor kommunen ved en fejl ikke var blevet oplyst om nævnets første afgørelse. Forløbet omkring udledningstilladelserne til den nye fjordforbindelse illustrerer dog i sig selv de udfordringer, som nævnets praksis om udsat virkning af ophævelsen af ugyldige tilladelser kan give anledning til, jf. nærmere kommentaren til **MRF 2024.271 Mfk** med henvisninger til litteratur og praksis.

Afslag på anmodning om genoptagelse af sag om tilladelser til udledning af vejvand til Marbækrenden i Frederikssund Kommune

Sag: 25/05972

Dato: 9. juli 2025

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 4. oktober 2024 afgørelse[1] om at ophæve Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4b til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden, med virkning fra den 1. august 2025, og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede desuden Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4a til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden, med virkning fra 1. august 2025, og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede endvidere Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U9 til Marbækrenden, med virkning fra 1. august 2025, og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Vejdirektoratet, der var adressat for udledningstilladelserne, har anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagerne.

Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår anmodningen om at genoptage behandlingen af klagesagerne.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.^[4]

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Anmodningen om genoptagelse

Vejdirektoratet, der var adressat for udledningstilladelserne, har den 30. juni 2025 anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagerne vedrørende Frederikssund Kommunes afgørelser af 24. september 2024.

Som begrundelse for anmodningen har Vejdirektoratet anført, at der er fremkommet nye faktiske oplysninger af væsentlig betydning. Direktoratet har anført, at vurderingerne af projektets påvirkning på miljøet, herunder væsentlighedsvurderingen af projektets påvirkning af Roskilde Fjord, er trukket ud. Direktoratet har oplyst, at direktoratet har indsendt en ansøgning om screeningsafgørelse til Trafikstyrelsen i juni 2025, som skal behandles, hvorefter Frederikssund Kommune skal meddele en ny udledningstilladelse, og den nye ledning skal projekteres og anlægges. Det er derfor ifølge direktoratet ikke muligt at etablere den nye ledning og sikre en alternativ afvanding af [Vej1] inden den 1. august 2025. På denne baggrund har direktoratet anført, at virkningen af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse skal udsættes til den 1. februar 2026.

2. Sagens oplysninger

2.1 Sagens forhistorie

Frederikssund Kommune meddelte den 7. september 2015 to tilladelser til Vejdirektoratet til udledning af overfladevand fra Fjordforbindelsen via henholdsvis udløb U4a og U4b til samme private rørlagte vandløb og derfra videre til Marbækrenden. Den 11. september 2017 meddelte kommunen

desuden tilladelse til Vejdirektoratet til udledning af overfladevand fra Fjordforbindelsen til Marbækrenden via udløb U9.

Udledningstilladelserne blev påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ved nævnets afgørelse[5] af 12. juni 2018 ophævede Frederikssund Kommunes afgørelser og hjemviste sagerne til fornyet behandling. I afgørelsen fandt nævnet, at de tilladte udledninger oversteg den naturlige afstrømning til recipienten, og at kommunen ikke havde foretaget en konkret vurdering af vandløbets aktuelle hydrauliske kapacitet forud for meddelelsen af tilladelserne. Nævnet bemærkede i den forbindelse, at det var anført i det for vandløbet gældende regulativ, at de maksimale regnvandstilledninger var urealistiske i forhold til vandløbsdimensionerne. Kommunen skulle derfor foretage en konkret vurdering af vandløbets aktuelle hydrauliske kapacitet i henhold til regulativets afsnit 3.1, og på den baggrund vurdere, om der var mulighed for øget belastning i form af de ansøgte udledninger, herunder om der var behov for forsinkelse/udjævning af overfladevandsbelastningen, eller om der måtte træffes afgørelse efter vandløbsloven om ændret vedligeholdelse eller regulering som forudsætning for en forøget tilledning af overfladevand.

Frederikssund Kommune meddelte den 24. september 2019 i to særskilte afgørelser tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via henholdsvis udløb U4a og U4b til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden. Kommunen meddelte desuden i en særskilt afgørelse af samme dato tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U9 til Marbækrenden.

Udledningstilladelserne blev påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ved nævnets afgørelse[6] af 9. februar 2024 ophævede Frederikssund Kommunes afgørelser med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemviste sagerne til fornyet behandling.

I afgørelsen fandt Miljø- og Fødevareklagenævnet, at Frederikssund Kommune ikke havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af Marbækrendens hydrauliske kapacitet, idet de gennemførte kapacitetsberegninger ikke dokumenterede, at der var tilstrækkelig hydraulisk kapacitet i vandløbet, således at de ansøgte udledninger ikke ville medføre hyppigere eller større oversvømmelser, end hvad der ville være tilfældet ved afstrømning fra vandløbets naturlige opland. Nævnet fandt, at der er tale om en så væsentlig mangel, at kommunens afgørelser af 24. september 2019 måtte ophæves, og at sagerne måtte hjemvises til fornyet behandling.

2.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 4. oktober 2024

Klagesagerne blev ved Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 4. oktober 2024 genoptaget efter anmodning fra Vejdirektoratet. Det fremgik af anmodningen, at direktoratet ønskede, at nævnets afgørelse skulle have virkning fra den 1. august 2025. Direktoratet oplyste i anmodningen, at direktoratet og Frederikssund Kommune var i dialog om at lovliggøre udledningerne ved at etablere en ny udløbsledning udenom Marbækrenden, men at det ikke ville være muligt at etablere den nye ledning med kun et års varsel. Nævnet ophævede Frederikssund Kommunes afgørelser af 24. september 2019 om tilladelser til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4a, U4b og U9 til Marbækrenden, med virkning fra 1. august 2025, i stedet for den 9. februar 2025, og hjemviste sagerne til fornyet behandling. I forhold til tidspunktet for virkningen af nævnets afgørelse lagde nævnet til grund, at lovliggørelse af udledningerne som oplyst af direktoratet ville kræve etablering af en ny ledning fra direktoratets bassiner, og at projektet skulle miljø- og habitatvurderes. Nævnet vurderede på denne baggrund, at en frist for opfyldelse af nævnets oprindelige afgørelse på 1½ år var en rimelig frist.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Indledende bemærkninger

En myndighed er forpligtet til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der i forbindelse med anmodningen om genoptagelse fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen havde fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den tidligere behandling af sagen. En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt myndighedens fortolkning eller praksis, eller der er sket væsentlig

ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, der forelå på tidspunktet for den tidligere afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der med anmodningen om genoptagelse ikke er fremkommet nye faktiske oplysninger af væsentlig betydning, eller at der i den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl, der kan begrunde, at behandlingen af klagesagerne genoptages.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herved lagt vægt på, at nævnet ved nævnets afgørelse af 4. oktober 2024 på et tilstrækkeligt oplyst grundlag, herunder med inddragelse af de oplysninger, som Vejdirektoratet selv fremlagde under sagernes behandling, har foretaget en vurdering af, fra hvornår nævnets afgørelse skal have virkning, som ikke er behæftet med væsentlige sagsbehandlingsfejl. De af direktoratet fremlagte oplysninger i forbindelse med anmodning om genoptagelse har endvidere ikke karakter af nye oplysninger, som nævnet burde have inddraget i behandlingen af genoptagelsessagerne. De fremlagte oplysninger har efter nævnets opfattelse ligeledes ikke en sådan karakter eller vægt, at de kan begrunde, at klagesagerne genoptages.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår anmodningen om at genoptage behandlingen af klagesagerne.

[1] 24/07531.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet som senest ændret ved lov nr. 640 af 11. juni 2024 om ændring af lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024 om miljøbeskyttelse.

[5] Sagsnr. NMK-10-01007 m.fl.

[6] 19/08523, 19/08524 og 19/08525.

Lovområder:

Miljøbeskyttelsesloven